

Amsterdam

--- Jacques Brel, suom. Liisa Ryömä ---
- Levyltä Hector - Yhtenä iltana (-90) -

Kirottu Amsterdam, siunattu Amsterdam,
ota syliisi voipuneet seilorit nuo!
Meri heitä kun syö, meri heitä kun lyö =
nyt ne huilaa ja hoilaa, nyt he laulaa ja juo...

Heidän känninsä on kuoleman kaltainen
ja he hukkuvat nyt syvyykseen unien...
Sylissä Amsterdam hyvä syntyä on.
Meri luovuttaa heidät huikaisuun auringon...

Kirottu Amsterdam, siunattu Amsterdam,
sinun seiloris syö kalaa lemuavaa!
Ja he hampaitaan näyttävät kohtalolleen
ja he haistattaa kuulle, eivät saa kyllikseen!

He kourin parkkiintunein tarttuu maan laitoihin,
meren partaita lyö nyrkein repeilevin...
Heidän mittansa täyttyy ja verensä vapisee,
ja he nousee ja menessään vain röyhtäilee...

Viaton Amsterdam, syntinen Amsterdam,
syliisi viettelet seilorit kiimaiset!
Ja kun haitari soi, innoissaan vaikeroi,
himon huurussa he naisia kouria voi...

Ja he tanssiessaan nauraa nauramistaan,
kunnes kiihkollaan saa soiton vaikenemaan...
Liha sykähdellen jatkaa rytmiä sen -
meriaamu on tyyni ja rauhallinen...

Sylissä Amsterdam merimiehesi saa
janonsa sammuttaa, janon pohjattoman...
Kunniaks' juovat he huorien kunniattomain,
joille rakkaus on sanahelinää vain!

Ja he naisille juo, jotka ruumiinsa heille suo,
jotka itsensä myy, joita rahalla saa...
Ja kun pullo on juotu ja tähdet kalvenneet
kusemalla he vuodattaa eron kyöneleet...

Kirottu Amsterdam, siunattu Amsterdam...

<http://www.lectorsivut.cjb.net>